

Barraca del Pujol d'en Llebre

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Pujol d'en Llebre
Emplaçament Des del carrer del Margalló de l'urbanització, per la sendera que s'endinsa pel bosc.

Coordenades:

Latitud: 41.28508
Longitud: 1.80144
UTM Est (X): 399634
UTM Nord (Y): 4571097

Classificació

Número de fitxa 08231 - 269
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular Modern
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: La volta s'ha esfondrat.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08231A002000020000LW
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 03/11/2010 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona boscosa al nord de l'Urbanització Pineda Parc. És una edificació aïllada de planta circular, que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva era de falsa volta troncocònica, que actualment es troba enderrocada. Es conserva la porta d'accés, amb llinda de pedra i brancals de pedres escairades de majors dimensions.

Observacions:

Es correspon amb la barraca R26 de la publicació "Les barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf".

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

Bibliografia

ARTIGAS, R.; CAMPS, A; PASCUAL, J. (2003). Barraques de pedra seca de Sitges i del Garraf. Sitges. Ajuntament de Sitges.
MIRET, M.; RIU-BARRERA, E. "Les barraques de vinya de pedra seca de Sant Pere de Ribes". Miscel·lània penedesenca. Vol, 23 (1998).

